

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. R.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Kopřivou,
se sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Generální ředitel Generálního ředitelství cel,**
se sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2017, č. j. 12266-4/2017-900000-302,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou Městskému soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného (pozn. soudu: jako žalovaného soud v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 110/2018 – 37 označil generálního ředitele Generálního ředitelství cel, který jako služební funkcionář napadené rozhodnutí vydal) a jemu předcházejícího rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 14. 12. 2016, č. j. 236945/2016-610000-01, jímž byl propuštěn ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“).

2. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2017, č. j. 11 Ad 11/2017-21, byla věc postoupena z důvodu místní příslušnosti Krajskému soudu v Praze.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce v žalobě konstatuje, že důvodem propuštění ze služebního poměru byl posudek psychologa bezpečnostního sboru, potvrzený závěrem vedoucího psychologa Celní správy České republiky, podle něhož žalobce nadále nesplňuje osobnostní charakteristiky uvedené v § 1 písm. b) a h) vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru (dále jen „vyhláška“), a to emoční stabilitu a dostačivost v oblasti autoregulace.
4. Žalobce tvrdí, že žalovaný i ředitel celního úřadu vycházeli z nesprávně zjištěného skutkového stavu ohledně pozbytí osobnostní způsobilosti žalobce nutné pro výkon služby v rámci Celní správy České republiky. Ze skutečností uvedených v žádosti o provedení psychologického vyšetření žalobce (nevhodná emailová komunikace žalobce) není možné vyvodit domněnku o ztrátě jeho osobnostní způsobilosti k výkonu služby; tyto skutečnosti mohly být nanejvýš hodnoceny jako kázeňský přestupek. Na podporu tohoto tvrzení žalobce odkazuje na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie, který předložil v průběhu správního řízení. Současně žalobce zpochybňuje způsob, jakým se s jeho obsahem žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že pravým důvodem jeho propuštění byla opodstatněná kritika poměrů na služebně, na níž nadřízení reagovali šikanózním jednáním (poslali žalobce před kázeňskou komisi, byly zamítnuty námitky proti služebnímu hodnocení). Žalobce poukazuje na 25 let bezvadné služby, což dokládá rozhodnutími o přiznání odměn v letech 2008-2016 a opisy pravidelného služebního hodnocení z let 2007-2015.
5. Řízení bylo zatíženo i procesními vadami spočívajícími v neprovedení žalobcem požadovaných důkazů, tj. výsledku kolegů žalobce z oddělení 62 mobilního dohledu, koordinátora odborového svazu a metodika žalovaného k okolnostem, které propuštění žalobce předcházely, a výsledku znalce K. N.. Dále žalovaný pochybil, pokud odmítl žádosti žalobce o pořízení kopie celé psychologické dokumentace shromážděné za účelem zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce k výkonu služby. Obě rozhodnutí služebních funkcionářů považuje žalobce za nepřezkoumatelná.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že argumentace žalobce je povětšinou vystavěna na dezinterpretaci jeho závěrů a polemice s nimi. Upřesňuje, že jediným důvodem propuštění žalobce bylo pozbytí osobnostní způsobilosti k výkonu služby podle posudku psychologa bezpečnostního sboru. Žalobcovy excesy musely (nejen) u služebního funkcionáře nutně vzbudit oprávněné pochybnosti o žalobcově osobnostní způsobilosti. Jednání žalobce bylo dlouhodobého a opakujícího se charakteru a pokračovalo i přes upozornění nadřízených a snahu nalézt společně s žalobcem řešení formou pohovoru a nabídky psychologické péče, kterou žalobce odmítl. Na námitky údajné šikany i přes jejich obecnost bylo v obou rozhodnutích adekvátně reagováno. Stran očividných nedostatků znaleckého posudku odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí. Na pořízení kopií psychologické dokumentace, jež není součástí správního spisu a byla pořízena mimo řízení ve věci služebního poměru, se nevztahuje úprava nahlížení do spisu podle správního řádu ani služebního zákona; podle

vyhlášky má žalobce právo toliko na seznámení se s touto dokumentací a projednání jejího obsahu, což žalobce odmítl. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

7. V replice ze dne 29. 11. 2017 žalobce uvedl, že služební funkcionář věděl předem, jaký bude výsledek psychologického vyšetření, a již v žádosti o jeho provedení užíval odborné termíny, ač je laikem. Žalobce netvrdil, že má psychické problémy, které jsou důsledkem šikany. Na nedostatky ve službě upozornil ředitele lidských zdrojů žalovaného dne 16. 4. 2015 emailem a odborovou organizaci v roce 2015, avšak marně. Seznámení se účastníka s obsahem psychologické dokumentace musí zahrnovat její řádné prostudování a možnost ji rozporovat.
8. Při jednání, které soud k projednání věci nařídil, setrvali účastníci na svých dosavadních procesních stanoviscích.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně dne 14. 10. 2016 oznámil žalobci zahájení řízení ve věci skončení služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona s tím, že řízení se zahajuje na základě závěru psychologa bezpečnostního sboru ze dne 14. 10. 2016, podle něhož žalobce pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby. Žalobce byl poučen o právu vyjádřit své stanovisko k věci, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a byl vyrozuměn o termínech, v jakých může nahlížet do spisu. Současně byla u žalobce konstatována překážka ve službě ve smyslu § 124 odst. 8 služebního zákona.
12. Dne 23. 9. 2016 bylo provedeno zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce psychologem bezpečnostního sboru, a to na žádost ředitele Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 5. 9. 2016, která obsahovala vyličení skutečností, z nichž služební funkcionář dovozoval známky impulzivitu a emoční nestabilitu žalobce. Své domněnky dokládal připojenými materiály, především emailovou komunikací žalobce s vedoucím oddělení a dalšími příslušníky celního úřadu. Ze závěru psychologa datovaného dnem 14. 10. 2016 vyplývá, že žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby v Celní správě České republiky, neboť nevyhověl osobnostním charakteristikám ve smyslu § 1 písm. b) a h) vyhlášky. Závěr zahrnuje analýzu objektivních materiálů, anamnestické vyšetření, výsledky psychodiagnostických testových metod, pozorování a rozhovor, diagnostickou rozvahu a odůvodnění závěru. Sklon k impulzivnímu jednání je osobnostní rys spíše trvalého rázu a vzhledem k omezené sebereflexi posuzovaného nelze očekávat výraznější změny. Manifestuje se rozpor mezi tím, jak se posuzovaný charakterizuje a jak ve skutečnosti jedná.
13. Na základě návrhu žalobce byl závěr psychologa přezkoumán. Ze závěru vedoucího psychologa ze dne 23. 11. 2016 soud zjistil, že přezkumná komise jednohlasně doporučila závěr psychologa bezpečnostního sboru potvrdit, neshledala žádné procesní ani odborné

pochybení při vyhodnocení použitých metod a interpretaci zjištěných výsledků. K námitkám žalobce komise uvedla, že nevhodnost emailové korespondence žalobce sám uznal, přesto s ohledem na rizikové nastavení osobnosti a sníženou míru sebereflexe je pravděpodobnost změny jeho chování nízká. Vzhledem ke snížené frustrační toleranci žalobce nelze riziko eliminovat ani převedením na jiné služební místo v rámci Celní správy České republiky.

14. Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2016, č. j. 236945/2016-610000-01, rozhodl ředitel celního úřadu o propuštění žalobce ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že považuje psychologický závěr a závěr vedoucího psychologa za úplný a přesvědčivý a s přihlédnutím k opakovaným osobnostním nedostatkům jmenovaného dříve hlášeným ze strany jeho přímých nadřízených a doložené atmosféře, která v souvislosti s projevy osobnosti jmenovaného ve službě vznikala na pracovišti, se s nimi ztotožňuje. Vše tvoří ucelený a logický celek a nevznikají žádné pochybnosti o zjištění, že jmenovaný pozbyl osobnostní způsobilost pro výkon služby.
15. Žalobce podal dne 20. 12. 2016 odvolání, v němž namítl, že rozhodnutí o propuštění se opírá o jediný důkaz, kterým je závěr psychologa bezpečnostního sboru. Proces tvorby tohoto podkladu byl účelový, předem dohodnutý a žalobci nebylo umožněno se proti němu účinně bránit, neboť žalovaný mu znemožnil pořídit si kopie celé psychologické dokumentace. Řízení ve věci služebního poměru bylo zahájeno ještě před tím, než byl závěr psychologa bezpečnostního sboru komisionálně přezkoumán. Služební funkcionář neprověřil informace, které mu poskytli nadřízení žalobce, a nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
16. Během odvolacího řízení žalobce žalovanému předložil znalecký posudek zpracovaný na žádost žalobce dne 6. 2. 2017 K. N., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie. Z tohoto posudku vyplývá, že psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny známky přítomnosti emoční lability ani poruch autoregulace. Žalobce nemá zvýšený sklon k agresivním reakcím ani zvýšenou impulzivitu, má neuspokojené potřeby ocenění, akceptace, brání se vůči kritice a je citlivý na prestiž. Osobnost je mírně nezralá, s rysy dobré sebekontroly, slabší adaptability, nerealistického sebehodnocení. Znalec se v posudkové části (avšak nad rámec položených otázek) vyjadřuje k závěru psychologa bezpečnostního sboru: interpretace výsledků testu MMPI-2 je zcela chybná, neboť skóre se pohybují v rámci průměru. Diagnózu nelze stavět na pomocných metodách (doplňování vět, kresebné techniky), navíc výsledky těchto technik nepotvrzují výsledek MMPI-2.
17. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 4. 2017, č. j. 12266-4/2017-900000-302, odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí ředitele správního orgánu I. stupně.

Posouzení žalobních bodů

18. Podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona příslušník musí být propuštěn, jestliže podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby.
19. Podle ustanovení § 79 odst. 2 služebního zákona osobnostní způsobilost příslušníka posuzuje psycholog psychologického pracoviště bezpečnostního sboru. Proti závěru psychologa o osobnostní způsobilosti může podat příslušník návrh na přezkoumání vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru.

20. Podle ustanovení § 79 odst. 3 služebního zákona se za osobnostně způsobilého považuje příslušník, u něhož byly podle závěru psychologa bezpečnostního sboru zjištěny takové osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby na místě, na které má být příslušník ustanoven.
21. Podle § 1 písm. b), h) vyhlášky osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, splňuje občan nebo příslušník, pokud je emočně stabilní a bez nedostačivosti v oblasti autoregulace.
22. Ve vztahu k žalobním bodům, jimiž žalobce napadá postup správního orgánu I. stupně v řízení o propuštění ze služebního poměru, je třeba předeslat, že v řízení ve věcech služebního poměru se neuplatní zásada dvojinstančnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 6 Ads 33/2013 – 31). Ustanovení § 190 odst. 8 služebního zákona neumožňuje, aby odvolací orgán zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení, typicky z důvodu zjištěných závažných procesních vad. Dospěje-li odvolací orgán k závěru, že řízení před správním orgánem I. stupně bylo zatíženo procesní vadou, musí se pokusit o její odstranění v rámci odvolacího řízení.
23. Žalobce v žalobě uplatnil několik žalobních bodů, které se vztahují k okolnostem a postupu služebního funkcionáře před zahájením řízení ve věci skončení služebního poměru.
24. Brojí-li žalobce proti obsahu žádosti ředitele celního úřadu o zjištění osobnostní způsobilosti žalobce, soud nepřezkoumává její zákonnost ve smyslu § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s., neboť nepředstavuje závazný podklad žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu. Pokud žalobce považuje materiály předložené ředitelem celního úřadu za účelové a jednostranně zaměřené, je třeba uvést, že šlo o dokumenty, jimiž byla odůvodňována domněnka o pozbytí osobnostní způsobilosti k výkonu služby, nikoli o dokumenty, jež by měly komplexně a reprezentativně vypovídat o způsobu výkonu služby žalobcem. Povinností služebního funkcionáře, plynoucí z § 2 písm. c) vyhlášky, bylo označit a doložit jednání příslušníka, na jehož základě se lze domnívat, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby, což také ředitel celního úřadu učinil. Úkolem psychologa bezpečnostního sboru bylo domněnku služebního funkcionáře potvrdit, nebo rozptýlit na podkladě odborného vyšetření.
25. Bylo-li řízení ve věci skončení služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru zahájeno v den, kdy byl vyhotoven závěr psychologa bezpečnostního sboru, a tedy ještě před tím, než byl tento závěr přezkoumán, nejde o postup nezákonný. Je čistě na vůli posuzovaného, zda požádá o přezkoumání závěru, či nikoliv. Tento jeho postup nezakládá překážku zahájení řízení ve věcech služebního poměru. Podstatné je, že řízení bylo zahájeno až poté, kdy se ředitel celního úřadu s výsledkem zjištění osobnostní způsobilosti seznámil. Ředitel celního úřadu následně vyčkal na výsledek přezkumu závěru psychologa a přihlédl k němu při rozhodování ve věci. Pokud by přitom přezkumné řízení vedlo k jinému závěru, a sice o plné osobnostní způsobilosti žalobce k výkonu služby, bylo by namísto řízení zastavit podle § 179 věty druhé služebního zákona.
26. Podivuje-li se žalobce nad tím, že ředitel celního úřadu měl v den písemného vyhotovení závěru psychologa bezpečnostního sboru (14. 10. 2016) již připravené příslušné písemnosti (oznámení o zahájení řízení a rozhodnutí o zařazení příslušníka na překážku ze strany bezpečnostního sboru), a dovozuje-li z toho předcházející komplot nadřízených a psychologů, akceptuje soud vysvětlení žalovaného, že pokud samotné vyšetření žalobce

proběhlo dne 15. 9. 2016, měla psychologka 21 dnů na to, aby ředitele celního úřadu neformálně o výsledku vyšetření žalobce informovala, který mohl následně podniknout příslušné přípravné kroky. Nadto obě listiny nejsou listinami obsáhlými ani právně složitými; jejich příprava si proto stěží vyžádala více času, než je jeden pracovní den.

27. Okolnost, že jednání žalobce nebylo projednáváno a vyřízeno v rámci řízení o kázeňském přestupku podle § 186 služebního zákona, nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jestliže existuje důvodná domněnka, že příčinou jednání příslušníka je pozbytí osobnostní způsobilosti k výkonu služby, je nezbytné takovou domněnku prověřit, a pokud se psychologickým vyšetřením potvrdí, není jiné cesty než zahájit řízení ve věci skončení služebního poměru, neboť propuštění ze služebního poměru je obligatorní postup [§ 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona].
28. Podle žalobce byla žádost ředitele celního úřadu o zjištění osobnostní způsobilosti projevem šikanózního jednání. Soud ve shodě se svou předcházející rozhodovací praxí (srov. rozsudek ze dne 5. 1. 2016, sp. zn. 46 A 61/2014) konstatuje, že nereagování na konkrétní námitky žalobce týkající se jím tvrzené šikany by činilo závěry o osobnostní (ne)způsobilosti žalobce nepřezkoumatelnými. Napadené rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně však tímto nedostatkem netrpí. Lze souhlasit s žalovaným, že žalobcovy námitky stran údajné šikany jsou zcela obecná a ničím nepodložená tvrzení, kdy žalobce pokládá za šikanu citově nijak nezabarvené a korektně formulované vyžadování dodržení služebních povinností a služební kázně, někdy v podstatě i rutinní služební sdělení s marginálním obsahem (viz přílohy žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti). Dále lze ve shodě s oběma správními orgány uvést, že žádost služebního funkcionáře o zjištění osobnostní způsobilosti byla motivována objektivními poznatky, které byly rovněž dokladovány relevantními materiály, jejichž autenticitu žalobce nezpochybňoval. Domněnka služebního funkcionáře o osobnostní nezpůsobilosti žalobce byla v konečném důsledku potvrzena třemi členy přezkumné komise složené z psychologů napříč bezpečnostními sbory. Jakékoli hostilní projevy vůči žalobci, resp. osobní nepřátelství, jež jsou typické pro *mobbing*, by jistě mohly být důvodem pro uplatnění námítky podjatosti podle § 14 odst. 3 správního řádu vůči řediteli celního úřadu, popř. jiné úřední osobě přímo se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu. To však žalobce v průběhu řízení neučinil.
29. Žalobce taktéž namítal procesní pochybení záležející v tom, že nebyli vyslechnuti jím navrhovaní svědci k objasnění okolností, které předcházely jeho propuštění. Soud dospěl k závěru, že v tomto ohledu žalovaný nepochybil, pokud navrhované důkazy výsledkem svědků v řízení vedeném se žalobcem z důvodu nadbytečnosti neprováděl. Žalovaný uzavřel, že přezkoumaný závěr psychologa ve spojení s ostatními důkazními prostředky (míněny listiny tvořící žádost o zjištění osobnostní způsobilosti žalobce) k osvětlení rozhodného skutkového stavu plně postačují, a tomuto stanovisku soud přisvědčuje. Pro úplnost je možno připomenout právní názor Nejvyššího správního soudu, který poukázal na účel ustanovení § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona, jež *a priori* není sankční povahy, ale má zajistit, aby činnost příslušníka bezpečnostního sboru vykonávaly pouze osoby, které jsou k výkonu služby zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilé. V této souvislosti je pak nerozhodné, jak ke ztrátě zdravotní, osobnostní či fyzické způsobilosti došlo. „Lze souhlasit, že šikana žalobce je relevantní okolností ve vztahu k projednávané věci, a to buď v případě, že by zhoršený psychický stav žalobce byl důsledkem této šikany, anebo v případě, kdy by šikanózní byla sama žádost o zjištění osobnostní způsobilosti. S čím však Nejvyšší správní

soud nemůže souhlasit, je závěr, že v obou těchto případech by bylo propuštění oběti šikany ze služebního poměru bez dalšího krokem nepřijatelným.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 14/2016 – 25). Zjišťování poměrů na služebně nebo povahy vztahů žalobce s nadřízenými a kolegy svědeckými výpověďmi se důvodně jevilo žalovanému jako zjevně nadbytečné a mířící mimo předmět řízení.

30. Podobně návrh žalobce na provedení výslechu znalce K. N. a psychologů celní správy, resp. na jejich vzájemnou konfrontaci, považoval žalovaný za nadbytečný. Podle něj byl případ kvalifikovaně a shodně posouzen hned pěti profesními psychology bezpečnostních sborů a jejich závěry jsou bezrozporné, podrobné a přezkoumatelné. Civilní psycholog vycházel z jediného sezení s žalobcem a z části závěrů psychologa celní správy vytržených z kontextu, proto by jeho výslech, popř. konfrontace s kterýmkoli z dotčených pěti profesních psychologů, nic nového nepřinesl. Žalovaný tedy v souladu s § 181 odst. 5 služebního zákona uvedl, jakými úvahami byl při rozhodování veden, a objasnil, z jakého důvodu nevyhověl důkazním návrhům žalobce, přičemž tyto důvody shledává odpovídajícími i soud.
31. K námitce žalobce, že mu nebylo umožněno pořídit si kopie celé psychologické dokumentace, soud zkoumal, zda v předmětných řízeních došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, u něhož nelze vyloučit, že mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
32. Podle § 4 odst. 7 vyhlášky psycholog poskytne jeden stejnopis závěru posuzované osobě, jeden stejnopis závěru poskytne služebnímu funkcionáři a jeden stejnopis závěru ponechá v písemné dokumentaci psychologického pracoviště k posuzované osobě. V případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) má posuzovaná osoba právo seznámit se s obsahem dokumentace pořízené v souvislosti se zjišťováním její osobnostní způsobilosti a projednat s psychologem obsah této dokumentace. Obdobné ustanovení (§ 6 odst. 5 vyhlášky) platí i ve vztahu k závěru vedoucího psychologa bezpečnostního sboru.
33. Přípisem ze dne 3. 11. 2016 sdělila vedoucí psycholožka Celní správy České republiky žalobci a jeho zástupci, že psychologická dokumentace není součástí správního spisu. Seznámení s obsahem dokumentace pořízené v souvislosti se zjišťováním osobnostní způsobilosti nezahrnuje pořízení kopií, zejména ne kopií částí psychodiagnostických metod. Příslušné výsledky testových metod jsou proto kompletně uvedeny v závěru psychologa. V termínu stanoveném k seznámení se s psychologickou dokumentací se dostavil pouze substitut zástupce žalobce, který poté, co mu nebylo umožněno pořídit si kopii celé psychologické dokumentace, odmítl seznámení s ní a projednání jejího obsahu (viz referát psychologického pracoviště žalovaného ze dne 14. 11. 2016). Žalobce pak odmítl opětovnou nabídku na seznámení se s obsahem psychologické dokumentace a jejího projednání dne 21. 11. 2016, kdy se konalo přezkumné řízení (viz úřední záznam vedoucího psychologa z téhož dne).
34. K žádosti žalobce ze dne 25. 11. 2016 mu bylo zasláno stanovisko k zamítnutí žádosti o pořízení kopie celé psychologické dokumentace, v němž žalovaný uvedl, že účelem § 4 odst. 7 a § 6 odst. 5 vyhlášky je zakotvení práva na získání zpětné vazby, resp. konzultace, k výsledkům vyšetření psychologem, který disponuje odbornou kompetencí k vyhodnocení a interpretaci výsledků vyšetření. Závěr psychologa není správním rozhodnutím a psycholog nemá postavení správního orgánu, proto seznámení se s obsahem

psychologické dokumentace nelze podřadit pod nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu, neboť obě práva mají jiný obsah. Dále je odkazováno na podobné stanovisko odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2014, č. j. MV-153227-9/SP-2013, a stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 8. 2. 2012 (správně: 2014, sp. zn. 332/2012/PDCJ), ve spojení s úpravou nahlížení do zdravotnické dokumentace v § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen „zákon o zdravotních službách“). Žalobce argumentoval, že pokud stanovisko Ministerstva vnitra připouští pořizování výpisů z dokumentace a nikoli kopií, jedná se o rozpor, neboť pořizování výpisů a kopií je jedno a totéž. Smí-li si příslušník pořídit výpisy, proč by k tomu nemohl použít technické prostředky (kopírku, fotoaparát).

35. Soud má za to, že na problematiku nahlížení do psychologické dokumentace a pořizování výpisů a opisů z ní nelze použít ani speciální ustanovení § 174 odst. 1 písm. a) služebního zákona, ale ani obecné ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Analogické použití ustanovení § 65 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách je vyloučené, neboť jednak posuzovaná situace právem upravena je (a nejde tak o tzv. mezeru v právu), jednak obvyklým výkladem práva lze dospět k přijatelnému řešení. Psychologická dokumentace není na rozdíl od závěru psychologa součástí spisu (srov. rozsudek nejvyššího správního spisu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 10 As 75/2019-52). Podle vyjádření vedoucí psychologky Celní správy České republiky obsahuje dokumentace složku s psychologickými metodami, závěr psychologa a další materiály, z nichž psycholog při zjišťování osobnostní způsobilosti vycházel, konkrétně žádost služebního funkcionáře o zjištění osobnostní způsobilosti, včetně příloh. Posuzovanému jsou tak známy veškeré informace z psychologické dokumentace, z nichž psycholog při vyhotovení závěru vycházel.
36. Při výkladu ustanovení § 4 odst. 7 a § 6 odst. 5 vyhlášky je nutno vyjít z jeho účelu, který žalovaný vystihl přesvědčivě jako zpětnou vazbu, která je spojena s projednáním, tedy vysvětlením výsledků vyšetření k tomu povolaným odborníkem. Tento postup může zabránit dezinterpretaci výsledků laickým úsudkem. S ohledem na předpoklad terminologické jednoty právního řádu, kterou zákonodárce v § 174 odst. 1 služebního zákona dodržel, výrazem „seznámení se s obsahem dokumentace“ vyjadřuje odlišný rozsah oprávnění než v případě standardního nahlížení do spisu. Ve vztahu k osobám posuzovaným podle § 2 písm. a), b) a e) vyhlášky potom zákonodárce možnost seznámit se s obsahem psychologické dokumentace nepřipouští vůbec. Soud považuje za logickou argumentaci napadeného rozhodnutí, že nakopírováním celé psychologické dokumentace by mohl být zmařen účel případného opětovného zjišťování osobnostní způsobilosti téhož příslušníka, neboť ten by se mohl na opětovné vyšetření „náležitě“ připravit, a v (krajním) případě zveřejněním metod, postupů a hodnotících kritérií by mohl být zmařen též účel zjišťování osobnostní způsobilosti ostatních příslušníků nebo zájemců o službu v bezpečnostních sborech. Žalobce uvedeným postupem žalovaného nemohl být materiálně zkrácen na svých právech do té míry, aby to zakládalo nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť práva, které mu svědčilo podle § 4 odst. 7 vyhlášky, ke své tíži nevyužil a domnělé právo mu přiznáno nebylo s poukazem na to, že měl k dispozici všechny relevantní podklady psychologického vyšetření, včetně žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti a jejích příloh, a podrobný a odůvodněný závěr psychologa bezpečnostního sboru. Psychologická dokumentace byla rovněž k dispozici komisi psychologů v rámci prezumného řízení. Žalobní bod proto nebyl shledán důvodným.

37. *Obiter dictum* soud poznamenává, že za určitých podmínek (které v daném případě nenastaly) by mohla být psychologická dokumentace zapůjčena soudnímu znalci nebo znaleckému ústavu, který je vázán povinnou mlčenlivostí podle § 10a zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, pakliže by ovšem předmětem jeho oponentního posudku bylo přezkoumání a potvrzení, vyvrácení, doplnění či upřesnění jednotlivých závěrů psychologa bezpečnostního sboru. K přezkumu závěru psychologa sice primárně slouží přezkumné řízení podle § 6 vyhlášky, jak uvádí žalovaný, nicméně principálně nelze vyloučit ani nezávislé znalecké přezkoumání odborných závěrů psychologa, jenž je sám v poměru pracovněprávním či obdobném k bezpečnostnímu sboru, neboť účastníci řízení před orgánem veřejné moci by obecně měli mít možnost účinné procesní obrany i proti odborným závěrům obsažených v podkladech pro rozhodnutí.
38. Lze uzavřít, že ke shodným závěrům, pokud jde o nemožnost kopírovat podklady pro právu psychologa, dospěl v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. 10 As 75/2019-52, i Nejvyšší správní soud.
39. Dále soud přistoupil k donocení podkladů, z nichž napadené rozhodnutí vychází. Závěr psychologa bezpečnostního sboru je sice obligatorním podkladem pro vydání rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona, není však pro správní orgán závazný, nýbrž je hodnocen jako každý jiný důkaz podle volné úvahy postupem podle § 180 odst. 4 služebního zákona a služební funkcionář není pouhým pasivním vykonavatelem takového závěru (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 47/2015 – 35). Proto je služební funkcionář vázán zásadou řádného odůvodnění rozhodnutí, zakotvenou v § 181, respektive § 190 služebního zákona.
40. Náležitosti závěru psychologa stanoví § 5 vyhlášky. Vedle obecných náležitostí uvedených v odstavci 1 závěr psychologa v případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) vyhlášky obsahuje také
- a) metody uvedené v § 4 odst. 4 použité při zjišťování osobnostní způsobilosti,
 - b) osobnostní charakteristiku podle § 1, které posuzovaná osoba nevyhověla, a
 - c) odůvodnění výsledku zjišťování osobnostní způsobilosti.
41. Soud ověřil, že závěr psychologa bezpečnostního sboru obsahuje všechny formální náležitosti, které právní předpis vyžaduje, včetně výsledků užití všech metod uvedených v § 4 odst. 4 vyhlášky (pozorování, rozhovor, anamnestické vyšetření, analýza objektivních údajů a psychologické testové metody).
42. Závěr psychologa podkladem přezkoumatelným a objektivním, neboť uvádí jak skutečnosti, které mu jsou k tíži, tak ty, jež svědčí v jeho prospěch, popř. jsou indiferentní. Nikdo z psychologů neměl k žalobci žádný osobní vztah a tedy ani jakýkoli zájem na věci samé a nikomu nevznikal z jejich stanoviska žádný postih ani výhoda. Svým rozsahem a podrobným záběrem se pasáže o psychodiagnostických metodách blíží nálezové části znaleckého posudku. V části „diagnostická rozvaha a závěr“ je srozumitelně vysvětleno, ze kterých metod byl vyvozen závěr, že žalobce má sklon k impulzivnímu jednání a že nedostatečně kontroluje agresivní a hostilní impulzy, s uvedením konkrétních dosažených skóre. Interpretace výsledků je podložena konkrétními citacemi vyjádření žalobce a odpovídá zásadám logického myšlení. Učiněný diagnostický závěr má ve výsledcích vyšetření spolehlivou oporu. Posuzovaný případ se tak odlišuje od stavu, na který upozornila judikatura Nejvyššího správního soudu, která vytykala správním orgánům

mechanické a nekritické přejímání závěrů psychologického posudku, který neobsahuje žádné odůvodnění negativního závěru psychologa (srov. např. rozsudky ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 – 35, a ze dne 4. 8. 2016, č. j. 10 As 114/2016 – 44).

43. Přesvědčivost závěru psychologa o nezpůsobilosti žalobce k výkonu služby v bezpečnostním sboru vyplývá především ze zjištění, že impulzivní jednání je spíše charakterologické než symptomatické, jde o trvalejší rys osobnosti, což v kombinaci s dalším zjištěním, že žalobce nemá na své chování náhled a chyby vidí jen ve svém okolí, nemohlo vést psychologa k jinému závěru, než jaký učinil. Rizikové nastavení osobnosti žalobce v oblasti autoregulace a emoční stability ve spojení s nedostatkem sebereflexe a pocity vlastní důležitosti by byly stěží slučitelné s řádným výkonem služby i při působení na jiném služebním místě v bezpečnostním sboru. Závěr psychologa je v souladu s obsahem emailů předložených služebním funkcionářem a je podporován i dalšími dokumenty, např. záznamem o nabízené psychologické péči ve smyslu § 77 odst. 11 písm. l) služebního zákona, kterou žalobce odmítl.
44. Závěr psychologa je celkově přesvědčivý také z toho důvodu, že si nelze představit řádné fungování bezpečnostního sboru, pokud by se stalo chování žalobce ke kolegům a nadřízeným běžnou normou. Soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že u příslušníka bezpečnostního sboru, jehož výkon služby bývá spojen s řadou konfliktních situací, existuje oprávněný požadavek na vyšší míru emoční stability a sebeovládání. Jestliže pak žalobce není schopen v klidu a s rozvahou reagovat na plošně zasílaná obecná upozornění služebního funkcionáře (často v banálních záležitostech služby, jako je např. parkování), ale reaguje emočně přepjatě, podrážděně, neuctivě až vulgárně, pak vskutku vznikají pochybnosti, zda se takové projevy nemohou negativně promítnout i do výkonu služby, kde by emoční nestabilita a ztráta sebekontroly ozbrojeného příslušníka ve snadno představitelné konfliktní situaci mohla mít fatální následky.
45. Excesy žalobce vyvolaly opodstatněně pozornost jeho nadřízených, neboť byly takové povahy, že i laik mohl upozorovat netypičnost osobnostních rysů žalobce. Ostatně i sám žalobce v průběhu řízení opakovaně připustil, že jeho razantní reakce nebyly přiměřené a korektní. Žalobce nepopírá, že s ním tyto prohršky byly opakovaně projednávány a tedy znal postoj svých nadřízených k nim, přesto nedokázal ani v poměrně dlouhém časovém období (od roku 2013) upravit své chování požadovaným způsobem. Zjišťování osobnostní způsobilosti žalobce bylo až posledním ze série opatření, k nimž jeho nadřízení postupně přistoupili, čímž žalobci poskytli dostatečnou příležitost k sebereflexi a přehodnocení stylu své komunikace. Žalobce však poskytnutou šanci nevyužil a v rozporu se skutečností osočuje své bývalé nadřízené z cílené snahy jej z bezpečnostního sboru eliminovat.
46. Pokud žalobce dovozoval nedůvodnost zjišťování jeho osobnostní způsobilosti a neobjektivnost závěru psychologa bezpečnostního sboru z absence hodnocení důvodnosti jeho výhrad k okolnostem výkonu služby, soud poznamenává, že psychologovi ani vrchnímu psychologovi bezpečnostního sboru rozhodně nepřísluší přezkoumávat postupy služebních funkcionářů z hlediska jejich zákonnosti, účelnosti atd. Psycholožka v rámci rozhovoru tematizovala pojem *bossingu* toliko vzhledem k vyjádření žalobce o údajné mstě nadřízených. K obecným výhradám žalobce, uplatněným již v průběhu řízení ve věci skončení služebního poměru, že se nikdo z nadřízených nezajímal o pravý stav věcí a že jeho kritika byla opodstatněná, soud ve shodě s žalovaným uvádí, že ve vztahu k předmětu vedeného řízení není podstatný věcný základ reakcí žalobce, jehož oprávněnost nebyla prokazována, nýbrž forma reakcí žalobce na vcelku běžnou služební komunikaci.

Skutečnost, že nebylo vedeno dokazování k údajným problémům na služebně a napadené rozhodnutí se jimi věcně nezabývá, nemůže být vykládána tak, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť povinností správních orgánů bylo zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí ve věci skončení služebního poměru z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona. Rozsah zjišťování skutkového stavu je vymezen posouzením případných nedostatků v osobnostních charakteristikách žalobce, které by jej činily nezpůsobilým k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Žalovaný rovněž správně a v souladu s recentní judikaturou Nejvyššího správního soudu (výše již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 14/2016 – 25) konstatoval, že „i kdyby se odvolatel hypoteticky stal osobnostně nezpůsobilým ke službě vlivem poměrů na služebně, jednalo by se stejně tak o propouštěcí důvod, resp. důvod pro ukončení služebního poměru“.

47. Na skutkovém závěru žalovaného o pozbytí osobnostní způsobilosti žalobce nemůže nic změnit ani závěr znaleckého posudku znalce K. N., který v průběhu odvolacího řízení předložil žalobce. Při posuzování znaleckého posudku musí soud zohlednit nejen právní korektnost (soulad s vyhláškou č. 37/1967 Sb., v platném znění), ale i věcnou správnost. Znalecké posudky nemají větší důkazní sílu než jiné důkazy, a proto je zapotřebí je hodnotit stejně pečlivě jako každý jiný důkaz a nepřebírat bez dalšího závěry obsažené ve znaleckém posudku. Vlastnosti, které je zapotřebí u znaleckých posudků hodnotit, jsou pravdivost, přesvědčivost, přezkoumatelnost, vstupní podklady, uvedení a výběr použitelných metod, důsledkový vztah, přílohy posudku, komplexnost, bezrozpornost a úplnost. Velice úzce spolu souvisí pravdivost a přesvědčivost, neboť soud je do jisté míry přesvědčován o pravdivosti výroků ve znaleckém posudku uvedených. Co se týče přezkoumatelnosti, jedná se o vlastnost, od níž se odvíjí další vlastnosti, neboť bude-li znalecký posudek nepřezkoumatelný, nebude možné, aby byly hodnoceny i některé další vlastnosti, jako jsou například vstupní podklady. Veškeré vstupní podklady, které znalec využil, musí poznamenat a uvést případně ty podklady, které se rozhodl nepoužít. Stejně tak je tomu u uvádění použitých metod; znalec v posudku musí uvést, kterou z možných metod aplikoval a proč nepoužil ostatní metody. Důsledkový vztah lze vysvětlit jako postup vyvozování závěrů z argumentů, kdy důsledek musí být pravdivý, pokud jsou pravdivé všechny premisy. Požadavek na uvedení veškerých příloh posudku je zcela logický a nezbytný, neboť příjemce musí být vyrozuměn o tom, z jakých podkladů znalec vycházel, a ty musí být také k dispozici. Komplexností znaleckého posudku je myšleno, že znalec musí při zpracování posudku přihlídnout ke všem relevantním skutečnostem, které mohou mít vliv na vytvoření závěru. Zároveň však znalec nesmí přihlížet k takovým okolnostem, které k rozhodnému datu nebyly k dispozici. Bezrozporností se rozumí vnitřní konzistence, čili že podklady a všechny okolnosti, na nichž posudek stojí, se vzájemně nevylučují. Úplností posudku lze označit stav, kdy posudek v podstatě má všechny vlastnosti shora zmiňované, tedy jsou v něm uvedeny všechny užité podklady, které jsou zároveň dostupné, formuloval předpoklady, z nichž vycházel, a přesný postup, který při zpracování využil.
48. Soud může stěží považovat komentář znalce k obsahu závěru psychologa bezpečnostního sboru za revizní znalecký posudek k tomuto závěru již z toho prostého důvodu, že se nejedná o znalecký posudek. Stručné kritické vyjádření k závěru psychologa je sice uvedeno v posudkové části, ovšem zcela nad rámec položených otázek, jimiž je závazně určen znalecký úkol, tj. předmět znaleckého zkoumání. Úkolem znalce bylo „1) posoudit osobnost zadavatele, 2) posoudit emoční stabilitu, míru autoregulace a příp. agresivitu či

impulzivitu zadavatele, 3) posoudit“ (pozn. soudu: text chybí, dle odpovědi se jednalo o posouzení psychologických předpokladů pro držení a nošení střelné zbraně). Z obsahu úvodní části znaleckého posudku (správně by měla být podle § 13 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb., v platném znění, označena jako „nález“) je patrné, že znalec neměl k dispozici psychologickou dokumentaci včetně provedených testů, jelikož se s ní žalobce jako zadavatel odmítl seznámit a není zřejmé, zda o ni znalec žádal nebo proč tak neučinil. Znalec vycházel ze závěru psychologa bezpečnostního sboru, který podrobně, téměř doslovně reprodukuje, neměl však k dispozici všechny materiály podstatné pro tvorbu revizního závěru, kupř. obsah metodické příručky psychologů pro postupy psychodiagnostiky v bezpečnostních sborech. Neměl k dispozici ani žádost služebního funkcionáře o zjištění osobnostní způsobilosti žalobce a odborně se tedy nijak nevyjadřuje k jejím přílohám, především k jednání žalobce tam popsanému. Žalovaný tedy důvodně poukazuje na to, že znalec zcela opomíjí části závěru psychologa „analýza objektivních materiálů“ a „anamnestické vyšetření“ a nijak se nevypořádává s otázkou, zda lze na položené otázky odpovědět, resp. závěry psychologa bezpečnostního sboru zpochybnit bez konfrontace s těmito podklady. „Revizní“ část posudku postrádá komplexnost, neboť znalec nepřihlédl ke všem relevantním skutečnostem, které mohou mít vliv na vytvoření závěru.

49. Bude-li soud na závěry znalce nahlížet jako na čistě oponentní posudek, který nezávisle na podkladech a metodických pomůckách, s nimiž pracoval psycholog bezpečnostního sboru, vyhodnotil určité rysy osobnosti žalobce, má výsledek takového zkoumání (byť i pravdivý) velmi nízkou vypovídací hodnotu a pro potřeby řízení ve věci skončení služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru je prakticky nepoužitelný. Znalec by musel transparentně zopakovat postup, k němuž byl povolán psycholog bezpečnostního sboru, aby byly oba odborné výstupy porovnatelné. Znalecký posudek v žádném ohledu nebere v potaz účel psychologického posouzení, tj. zjištění osobnostní způsobilosti k výkonu funkce v bezpečnostním sboru ve smyslu vyhlášky. To může mít nepochybně vliv na interpretaci výsledků, neboť např. škála širší normy aplikovaná na běžnou populaci nemusí platit pro příslušníky ozbrojeného sboru, na něž se kladou specifické nároky a jejichž služba vyžaduje odolnost vůči zvýšené neuropsychické zátěži. Nelze odhlížet ani od zvláštností dané organizace, jež je vystavěna na hierarchickém principu velení a vyžadování trvalé služební kázně, včetně pravidel služební zdvořilosti. Závěry znaleckého posudku jsou podle soudu z těchto důvodů nepřesvědčivé, neboť postrádají vazbu na neopomenutelné podklady a na specifické požadavky vyhlášky na osobnostní způsobilost příslušníků bezpečnostních sborů. Až jako druhotné se jeví další vady posudku, které žalovaný rovněž uvádí v odůvodnění napadeného rozhodnutí – chaotičnost prezentace výsledků, kdy není zcela zřejmé, která z použitých psychodiagnostických metod vedla ke kterým výrokům o osobnosti žalobce. V tomto smyslu je předložený znalecký posudek na hranici přezkoumatelnosti a není úplný, jelikož postrádá formulaci všech předpokladů, z nichž měl vycházet.
50. Jelikož závěr psychologa bezpečnostního sboru je úplný, přesvědčivý a přezkoumatelný a na rozdíl od znaleckého posudku předloženého žalobcem se vypořádává se skutečnostmi, jež důvodně založily domněnku trvalého a nikoli jen přechodného pozbytí osobnostní způsobilosti žalobce k výkonu služby v bezpečnostním sboru, není žalobní bod zpochybňující závěr psychologa a postup jemu předcházející důvodný.

51. A konečně, na správnosti skutkových i právních závěrů žalovaného a ředitele celního úřadu nemohou nic změnit kladná služební hodnocení žalobce a rozhodnutí o odměnách, která k žalobě připojil. Deklarovaný důvod propuštění ze služebního poměru spočívající v pozbytí osobnostní způsobilosti k výkonu služby v bezpečnostním sboru totiž nevyžaduje, aby bylo na podkladě empirického zkoumání doloženo či potvrzeno, že nedostatek osobnostní způsobilosti se již viditelně projevil na způsobu výkonu služby. Negativní dopad na plnění služebních povinností není nezbytnou podmínkou rozhodnutí o propuštění. Nadto závěr správního orgánu o nezpůsobilosti žalobce způsobilosti k výkonu služby v bezpečnostním sboru se týká období, kdy bylo provedeno zjišťování osobnostní způsobilosti, takže časově vzdálená služební hodnocení a rozhodnutí o odměnách nemohou být z hlediska předmětu řízení relevantní. Z těchto důvodů soud také služebními hodnoceními žalobce a rozhodnutími o odměnách neprovedl důkaz. Žalobní bod není důvodný.
52. Soud neprovedl ani další důkazy navržené žalobcem. Většina z k důkazu označených listin je součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel. Důkaz výsledkem znalce K. N., psycholožky M. B. a vedoucí psycholožky V. Z. neprovedl z důvodu, že skutkový stav potřebný pro rozhodnutí soudu byl dostatečně zjištěn z obsahu správního spisu. Důkaz pracovními hodnoceními žalobce a rozhodnutími o odměnách soud neprovedl z důvodu, že jde o důkazy, kterými mají být prokazovány skutečnosti, jež nejsou pro posouzení věci rozhodné. Provádění těchto důkazů by tudíž bylo nadbytečné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

53. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, byla žaloba zamítnuta.
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly náklady převyšující náklady na běžné plnění povinností správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu